

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 2-2004

Fråga om ersättning för psykiskt lidande av övergående natur (sveda och värk) till följd av nära anhörigs död

Hemmaboende dotter, född 1984, avled i samband med en trafikolycka. Föräldrarna och hemmaboende syskon yrkade ersättning för sveda och värk till följd av dödsfallet med ett högre belopp än det som bolaget hade betalat ut, dvs 25 000 kr till var och en. Mot bakgrund av Högsta domstolens dom från den 4 februari 2004 (mål nr T 453-03) i fråga om bestämmande av ersättning för personskada som till följd av dödsfall åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära samt utredningen i ärendet har den av bolaget lämnade ersättningen ansetts skälig.

I ett yttrande den 8 mars 2004 anförde nämnden bl.a. följande.

”Av utredningen framgår att NS avled den 20 april 2003 på grund av skador som hon åsamkats samma dag vid en trafikolycka. Hon efterlämnade bl.a. föräldrarna SS och MS samt systemn AS, född 1983. Vid olyckstillfället bodde NS tillsammans med sina föräldrar och systemn AS. Bolaget har lämnat ersättning för sveda och värk för psykiska besvär till följd av NS´ bortgång till SS, MS och AS med 25 000 kr vardera.

SS, MS och AS har yrkat ersättning för sveda och värk till följd av NS´ bortgång med ett högre belopp än det som bolaget har betalat ut, dvs 25 000 kr. Som stöd för sitt yrkande har de åberopat att det i förarbetena till gällande lagstiftning anges att schablonbeloppet är för lågt och att en praxisändring har genomförts av domstolarna i de mål som har följt efter den s.k. Göteborgsbranden.

Bolaget anser inte att högre ersättning än 25 000 kr bör utges till var och en de anhöriga.

Nämnden gör följande bedömning.

I 5 kap 2 § 3 p. skadeståndslagen (1972:207) föreskrivs för den händelse att en personskada har lett till döden att ersättning skall betalas för personskada som till följd av dödsfallet åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära.

I regeringens proposition (2000/01:68) Ersättning för ideell skada, som legat till grund för den nyss nämnda bestämmelsen, anføres på s. 72 att berättigade till skadestånd är de som har stått den avlidne särskilt nära, främst make, registrerad partner, sambo, barn och föräldrar, varvid i första hand åsyftas medlemmar i samma etablerade hushållsgemenskap som den som den avlidne varit medlem i. Mot denna bakgrund och då SS, MS och AS hade hushållsgemenskap med NS vid olyckstillfället är de berättigade till ersättning för sveda och värk till följd av NS´ bortgång.

När det gäller frågan om ersättningens storlek har Högsta domstolen i en dom från den 4 februari 2004 (mål nr T 453-03) i fråga om bestämmande av ersättning för personskada som till följd av dödsfall åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära konstaterat att enligt Trafikskadenämndens hjälptabeller för 2002 gällande ersättning för sveda och värk motsvarar 25 000 kr avrundat en akut sjuktid på ett år med annan vård än sjukhusvård. I domen anges att det inte finns underlag för att anta att de psykiska besvär, utöver sorg och saknad, som kan uppkomma

TRAFIKSKADENÄMNDEN

till följd av skadeståndsgrundande dödsfall i allmänhet är av sådan omfattning och karaktär att de kan motivera en högre schablonmässig ersättning.

Mot denna bakgrund och med hänsyn till den utredning som föreligger i ärendet anser nämnden att den av bolaget lämnade ersättningen om 25 000 kr till var och en av SS, MS och AS får anses skälig.”

(Dnr 3239-2003)